TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI
UNII EUROPEJSKIEJ

Wyrok Sądu
w sprawie T-535/24 | Russian Maritime Register of Shipping/Rada

Komunikat prasowy nr 156/26

Luksemburg, 4 listopada 2026 r.

Wojna w Ukrainie: Sąd potwierdził większość środków ograniczających przyjętych przez Radę wobec Russian Maritime Register of Shipping

Stwierdził jednak nieważność środka przewidującego wycofanie uznania organizacji uprawnionej do przeprowadzania inspekcji, przeglądów i certyfikacji statków przyznanego przez Unię Europejską

Russian Maritime Register of Shipping (RMRS) z siedzibą w Petersburgu (Rosja), będący w całości rosyjskim podmiotem państwowym, jest organizacją o celu niezarobkowym zajmującą się klasyfikacją, inspekcją i certyfikacją statków pływających pod banderą rosyjską lub zagraniczną. Od 1998 r. RMRS figurował wśród organizacji uznanych na poziomie Unii Europejskiej, które państwa członkowskie mogą upoważnić do przeprowadzania w ich imieniu inspekcji, przeglądów i certyfikacji statków pływających pod ich banderą.

W 2014 r., w odpowiedzi na sytuację w Ukrainie, Rada Unii Europejskiej przyjęła środki ograniczające wobec Rosji, w tym środki o charakterze finansowym[1]. W następstwie inwazji sił zbrojnych Rosji na Ukrainę 24 lutego 2022 r., Rada rozszerzyła te ograniczenia finansowe na RMRS poprzez umieszczenie tej organizacji w wykazie podmiotów objętych zakazem inwestycji. Rada zakazała również wszelkich transakcji z tą organizacją, wycofała jej uznanie na poziomie Unii oraz nakazała państwom członkowskim cofnięcie zezwoleń, których jej udzieliły. Ponadto zakazała statkom certyfikowanym przez RMRS dostępu do portów i śluz znajdujących się na terytorium Unii[2].

RMRS wniósł do Sądu Unii Europejskiej skargę o stwierdzenie nieważności niektórych przepisów wprowadzających te środki ograniczające, których obowiązywanie było sukcesywnie przedłużane do 31 lipca 2026 r.[3]

Sąd w znacznej części oddalił skargę RMRS i potwierdził większość środków ograniczających dotyczących tej organizacji, w szczególności zakaz inwestycji oraz zakaz transakcji.

Sąd stwierdził przede wszystkim, że skarga jest niedopuszczalna w zakresie, w jakim ma ona na celu stwierdzenie nieważności **zakazu dostępu** statków certyfikowanych przez RMRS **do portów i śluz na terytorium Unii.** Zakaz ten ma bowiem bezpośrednie zastosowanie do statków certyfikowanych przez RMRS, ale dotyczy sytuacji prawnej tej organizacji jedynie pośrednio.

Następnie Sąd uznał, że Rada wywiązała się z obowiązku uzasadnienia, ponieważ RMRS mógł zrozumieć zarówno ogólny kontekst, w jakim wpisują się środki ograniczające podjęte wobec niego, jak i szczególne i konkretne powody uzasadniające ich przyjęcie i utrzymanie w mocy. W związku z tym mógł zrozumieć, dlaczego zakaz inwestycji został rozszerzony na sektor morski oraz że umieszczenie go na liście podmiotów objętych zakazem transakcji i wycofanie jego uznania do świadczenia usług w Unii wynikały z faktu, iż był w całości rosyjskim podmiotem państwowym.

Jeśli chodzi o kompetencje Rady w zakresie wycofania tego uznania, Sąd przypomniał, że traktat UE upoważnia Radę do przyjmowania, w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB), **decyzji określających podejście Unii** do danego problemu o charakterze geograficznym lub przedmiotowym, nawet jeśli decyzje te mogą bezpośrednio zmienić sytuację prawną jednostek. **Tak jest w przypadku decyzji dotyczących przedmiotowego wycofania uznania**, które – choć nie mają charakteru operacyjnego – dążą do utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa w odpowiedzi na destabilizację Ukrainy przez Rosję, a tym samym **służą realizacji celów WPZiB.**

Podobnie, choć prawdą jest, że wycofanie tego uznania w celu zapobieżenia wszelkim zagrożeniom dla bezpieczeństwa

morskiego leży w kompetencji Komisji Europejskiej, okoliczność ta **nie podważa jednak kompetencji Rady do dokonania wycofania na podstawie przepisów dotyczących WPZiB**. W tym kontekście Sąd przypomniał w szczególności, że **zasady przyznania kompetencji i równowagi instytucjonalnej mają zastosowanie w dziedzinie WPZiB oraz że kompetencje należące do tej ostatniej dziedziny i kompetencje dotyczące wewnętrznych polityk i działań Unii nie wykluczają się wzajemnie, lecz uzupełniają, przy czym każda z nich ma swój własny zakres stosowania i ma na celu osiągnięcie innych celów.** W niniejszej sprawie wycofanie uznania, o którym zdecydowała Rada, służy celowi właściwemu WPZiB, a zatem nie ma na celu zapewnienia bezpieczeństwa morskiego ani ochrony środowiska.

Jeśli chodzi o proporcjonalność spornych środków, Sąd stwierdził, że środki te, w zakresie, w jakim są skierowane przeciwko podmiotowi będącemu w całości rosyjskim podmiotem państwowym i prowadzącemu działalność w sektorze morskim, **są w stanie przyczynić się do realizacji celu, do którego dąży się poprzez ich przyjęcie**, a mianowicie wywarcia presji na to państwo w celu zaprzestania agresji wobec Ukrainy.

Mając to na uwadze, Sąd stwierdził, że **wycofanie uznania, z którego korzystał RMRS, jest nieproporcjonalne**, ponieważ mniej restrykcyjny środek, a mianowicie zawieszenie tego uznania, również pozwoliłby osiągnąć zamierzony cel. W tym kontekście Sąd wyjaśnił, że w przypadku uchylenia zaskarżonych środków ograniczających rozpatrywane uznanie nie może zostać automatycznie przywrócone, w związku z czym RMRS będzie musiał przejść nową procedurę wydania uznania. Wynik takiej procedury pozostaje jednak niepewny, ponieważ RMRS nie posiada ani prawa inicjatywy w zakresie procedury wydawania uznania, ani prawo do jego przyznania.

W tych okolicznościach Sąd **stwierdził nieważność decyzji Rady zawierającej zaskarżone środki ograniczające w zakresie, w jakim przewiduje ona wycofanie uznania przyznanego RMRS przez Unię.**

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje europejskie oraz jednostki mogą, w zależności od przypadku, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub do Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, można wnieść do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu. Przedstawienie stanu faktycznego i ram prawnych odnosi się do okresu istotnego dla sprawy i opiera się na aktach sprawy.

Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ✆ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne na „Curia Web TV" oraz w „European Broadcasting Service" ✆ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

[1] Decyzja Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. dotycząca środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie. Tego samego dnia Rada przyjęła, na podstawie art. 215 TFUE, rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie, które zawiera bardziej szczegółowe przepisy mające na celu zapewnienie wykonania zarówno na szczeblu Unii, jak i w państwach członkowskich, przepisów tej decyzji.

[2] Wspomniane środki ograniczające, wprowadzone po 24 lutego 2022 r., zostały przyjęte w drodze zmian decyzji 2014/512 oraz rozporządzenia (UE) nr 833/2014.

[3] Zobacz decyzje Rady (WPZiB) 2024/2026 z dnia 22 lipca 2024 r., Rady (WPZiB) 2025/175 z dnia 27 stycznia 2025 r., Rady (WPZiB) 2025/1320 z dnia 30 czerwca 2025 r. oraz Rady (WPZiB) 2025/2648 z dnia 22 grudnia 2025 r.